

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/178/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113200037
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113200037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX/XX, S., štátny občan SR, právne zastúpený spoločnosťou JUDr. Alžbeta BORIKOVÁ, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Dolné Rudiny 3, Žilina, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3A, Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpená JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou s miestom výkonu činnosti U. L., L., o zaplatenie 1.958,17 eur s prísl., na základe odvolania žalobcu a odvolania žalovaneého proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 6C/14/2013-362 zo dňa 28. októbra 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/14/2013-374 zo dňa 28. februára 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 63,22 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.598,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.598,17 od 28.06.2011 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ako medzi stranami sporu nespornú skutočnosť východiskovo ustálil existenciu poistnej zmluvy č. 0603123258 uzavretej dňa 8.3.2007 v zmysle § 750 písm. a) OZ ohľadne (majetku) osobného motorového vozidla žalobcu zn. Suzuki SX4, EČ: ZA 246 DB, a to aj pre prípad jeho poškodenia. Nepochybné tiež je, že dňa 4.5.2011 (napriek zaevidovaniu dátumu 3.5.2011) došlo za trvania poistného vzťahu k poistnej udalosti - poškodeniu vozidla pri dopravnej nehode zavinenej žalobcom, na základe čoho vzniklo žalobcovi voči žalovanému podľa § 806 OZ právo na poistné plnenie vo výške nákladov vykonanej opravy. V danej spojitosti žalovaný namietal rozsah poškodenia, ktorý mal byť spôsobený v príčinnej súvislosti s touto udalosťou. Žalobca si preto predmetnou žalobou uplatňoval právo na poistné plnenie (podľa § 797 ods. 2 a § 806 OZ) v rozsahu čiastky 1.598,17 eur (suma za výmenu riadiacej jednotky vrátane práce 1.682,28 eur - dojednaná spoluúčasť vo výške 5 % - 84,11 eur), o ktorú žalovaný krátil poistné plnenie (§ 788 ods. 1 OZ) z dôvodu, že v tomto rozsahu nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodovým dejom a škodou. Zároveň si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky, a to nákladov spojeným s uplatnením pohľadávky v sume 360 eur (vyhotovenie znaleckého posudku Ing. Tichého) a na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ.

2.Nakoľko obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že riadiaca jednotka ABS/ESP už musela byť poškodená pred predmetnou škodovou udalosťou (zároveň s poukazom na expertízu spoločnosti SLOVDEKRA, s.r.o. namietal, že pri uvedenej škodovej udalosti ani nemohlo dôjsť z technického hľadiska k poškodeniu riadiacej jednotky) súd prvej inštancie na návrh oboch strán nariadil dokazovanie znalcom, nakoľko išlo o otázku odbornú. Podľa záveru znaleckého posudku č. 19/2016 súdom

ustanoveného znalca doc. Ing. Pavla Kohúta, PhD. je technicky prijateľné (aj keď so značne nízkou pravdepodobnosťou 1:10), aby pri predmetnom priebehu škodovej udalosti došlo k poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP vo vozidle žalobcu, a to následkom kmitov s vysokou amplitúdou v mieste poškodenia vozidla. Záver súdom ustanoveného znalca tak zásadne potvrdil záver znalca Ing. Tichého prezentovaný v znaleckom posudku produkovanom ako dôkaz stranou žalobcu (tento súd posúdil ako listinný dôkaz) a vyvrátil záver expertízy vypracovanej spoločnosťou SLOVDEKRA s. r. o. produkovanou ako dôkaz stranou žalovaného (tento súd posúdil rovnako ako listinný dôkaz), obsah ktorej bol zásadne zo strany žalobcu namietaný.

3. Následne okresný súd argumentoval, že sám o sebe však záver súdom ustanoveného znalca doc. Ing. Pavla Kohúta, PhD. nebol spôsobilý dostatočnou mierou preukázať skutkové tvrdenie žalobcu, že k poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP došlo v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, ale preukázal len určitú mieru pravdepodobnosti tohto skutkového tvrdenia žalobcu (1:10). V zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP však súd hodnotí dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd tak dôkaz znalcom hodnotil vo vzájomnej súvislosti s inými v konaní vykonanými dôkazmi označenými žalobcom, a to so svedeckou výpoveďou Y. Q. (manželky žalobcu), ktorá vypovedala, že k rozsvieteniu svetelnej kontrolky poruchy ABS/ESP na prístrojovej doske vozidla došlo následne po zrážke s vozidlom zn. Citroën C6, EČ: EL 238 JR pri naštartovaní auta žalobcu, pričom pred zrážkou táto kontrolka poruchy nesvietila. Táto časť svedeckej výpovede Y. Q. súčasne korešponduje s výpoveďou žalobcu ako strany sporu na pojednávaní dňa 5.12.2014. Ak teda bezprostredne pred predmetným nehodovým dejom kontrolka poruchy ABS/ESP na prístrojovej doske MV žalobcu nesvietila (teda systém ABS/ESP musel byť funkčný a bez poruchy) a bezprostredne po nehodovom deji (či už pred pootočením kľúča v zapaľovaní, alebo po naštartovaní vozidla) sa rozsvietila, je možné dôvodne a logicky predpokladať, že k poruche na riadiacej jednotke došlo v príčinnej súvislosti s predmetným nehodovým dejom, čo je súčasne aj v zmysle záverov súdom ustanoveného znalca technicky prijateľné. Nepriamo tiež podporuje pravdivosť skutkového tvrdenia žalobcu o príčinnej súvislosti medzi škodovým dejom a poškodením riadiacej jednotky ABS/ESP aj výpoveď svedka L. Y., ako konateľa obchodnej spoločnosti SÚDST, s. r. o. vykonávajúcej servis motorových vozidiel zn. Suzuki, na pojednávaní dňa 28.10.2016, z ktorej vyplynulo, že v rámci záručných, ako aj pozáručných opráv, nikdy nevykonávali opravu/výmenu riadiacej jednotky ABS/ESP na motorových vozidlách rovnakého typu ako auto žalobcu, ktorého predali cca 2.000 ks, čo nasvedčuje tomu, že riadiaca jednotka ABS/ESP v tomto type vozidla poruchová bez vonkajších činiteľov nie je. Zároveň ak nevyšlo najavo a ani jedna strana sporu takéto tvrdenie neprodukovala, že by došlo k inému nehodovému poškodeniu MV žalobcu v čase predchádzajúcim predmetnej škodovej udalosti (poškodeniu z inej nehodovej udalosti nenasvedčuje ani doklad o škodovom priebehu z havarijného poistenia vystavený žalovaným a nachádzajúci sa na č. I. 79 rub spisu, v zmysle ktorého žalovaný evidoval k tomuto poisteniu len jednu poistnú udalosť, a to práve spornú poistnú udalosť), možno logicky dospieť k tomu, že k dotknutému poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP na aute žalobcu došlo práve pri spornej škodovej udalosti.

4. Súd prvej inštancie po uvedenom spôsobe vyhodnotenia dokazovania dospel k záveru, že žalobca preukázal v konaní svoje skutkové tvrdenie o príčinnej súvislosti (kauzálnom nexuse) medzi predmetnou škodovou udalosťou a poškodením riadiacej jednotky ABS/ESP. Dodal, že pri tomto závere však súd nebral do úvahy argumentáciu žalobcu opierajúcu sa o spotrebiteľský charakter záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami sporu, a to vzhľadom k tomu, že v zmysle ust. § 54 ods. 2 OZ platí pre spotrebiteľa priaznivejší výklad len vtedy, ak ide o pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy, nie však pokiaľ ide o otázku unesenia dôkazného bremena spotrebiteľom pri uplatňovaní si nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy v sporovom súdnom konaní, resp. v otázke preukázania naplnenia podmienok pre vznik povinnosti žalovaného ako poisťovne (dodávateľa podľa ust. § 52 ods. 3 OZ) poskytnúť poistné plnenie, pričom na tomto závere súdu nemení nič ani znenie ust. § 290 a nasl. CSP upravujúcich konanie s ochranou slabšej strany sporu (spotrebiteľa).

5. Na základe opísaného okresný súd konštatoval, že žalobcovi vzniklo právo aj na poistné plnenie týkajúce sa nákladov potrebných na opravu poškodenia riadiacej jednotky ABS/ESP, resp. na jeho výmenu, keďže žalovaný tento spôsob vykonania opravy tohto poškodenia nenamietal (a žalovanému tomu zodpovedajúca povinnosť poskytnúť poistné plnenie aj v tomto rozsahu). Žalovaný teda mal povinnosť v zmysle § 797 ods. 3 OZ poskytnúť poistné plnenie v celom rozsahu do 15 dní od skončenia potrebného vyšetrenia - t.j. od 10.06.2011 do 27.06.2011. Vzhľadom na to, že si túto povinnosť nesplnil, súd mu uložil povinnosť zaplatiť túto čiastku žalobcovi.

6. Pokiaľ si žalobca ako príslušenstvo pohľadávky podľa ust. § 121 ods. 3 OZ uplatňoval náklady spojené s jej uplatnením v sume 360 eur, vzhľadom k tomu, že žalovaný výslovne na pojednávaní dňa 28.10.2016 namietal, že žalobca nepreukázal zaplatenie tejto sumy znalcovi Ing. Tichému, okresný súd mal za to, že žalobca v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by skutočné vynaloženie týchto ním tvrdených nákladov v sume 360 eur preukázal. Za tento doklad súd nemohol považovať ani žalobcom preukázané vyúčtovanie znalečného za znalecký posudok č. 41/2011 Ing. Tichým, keďže tento listinný dôkaz preukazuje len tú skutočnosť, že žalobcovi bolo znalečné v takejto sume znalcom vyúčtované, avšak nie, že bolo aj žalobcom uhradené. Pokiaľ tak žalobca vynaloženie takýchto nákladov nepreukázal, súd nemohol dospieť k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie tohto príslušenstva žalovanej pohľadávky, a preto žalobu v tejto časti o zaplatenie sumy 360 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 20.04.2012 do zaplatenia zamietol.

7. V súvislosti s požadovaným zaplatením úrokov z omeškania zo sumy 1.598,17 eur okresný súd vychádzal z ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 (v znení účinnom do 31.01.2013) a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením jeho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po jeho splatnosti (bod 38 odôvodnenia napadnutého rozsudku), t. j. dňom 28.06.2011. Žalobcovi tak vzniklo počnúc týmto dňom až do zaplatenia právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo žalovanej sumy 1.598,17 eur, v prevyšujúcej časti uplatnený nárok na úrok z omeškania zamietol.

8. Pri trovách konania vyčíslil súd prvej inštancie čistý úspech žalobcu ku dňu vyhlásenia rozsudku v rozsahu 64 %, v ktorom pomere aj žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu vynaložených trov.

9. Napokon, s ohľadom na to, že aktuálny CSP priamo neobsahuje úpravu týkajúcu sa náhrady trov štátu, tak ako tomu bolo v ust. § 148 ods. 1 OSP, okresný súd využil čl. 4 ods. 2 CSP a považoval za spravodlivé, aby trovy štátu (trovy prekladu listín z poľského jazyka do slovenského jazyka a svedočné priznané svedkyňi Y. Q.j), znášali podľa výsledkov konania obe strany sporu, t.j. žalobca v rozsahu 18 % a žalovaný v rozsahu 82 %.

10. Opravným uznesením č.k. 6C/14/2013-374 zo dňa 28.02.2017 okresný súd opravil výrok (jeho zrejmu nesprávnosť) rozsudku v časti týkajúcej sa zamietnutia úrokov z omeškania zo sumy 360 eur.

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny v podobe priznania sumy 360 eur spolu s úrokom z omeškania, priznania náhrady trov žalobcovi v plnom rozsahu a priznania náhrady trov Slovenskej republiky proti žalovanému v plnom rozsahu. Zdôraznil že náklady dokazovania možno právne posúdiť ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, t.j. ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Súčasne možno znalečné chápať ako nárok na náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku protiprávneho nevyplatenia poisťného plnenia zo strany žalovaného. V každom prípade tieto náklady predstavujú negatívny zásah do majetkovej oblasti žalobcu. V danej spojitosti sa nestotožnil so záverom okresného súdu, že nepreukázal reálne vynaložených nákladov na zaplatenie tejto sumy znalcovi. Prijatím názoru okresného súdu by sa žalobca pri nemožnosti zaobstarať si finančné prostriedky musel nechať vohnať do súdneho sporu a následne exekučného konania a až po vymožení tohto dlhu súdnym exekútorom sa mohol domáhať týchto nákladov od žalovaného. Oprávnenosť vynaloženia nákladov na vypracovanie znaleckého posudku má tiež vyplývať aj z dôkazov vykonaných na súde prvej inštancie, kde samotný žalovaný žalobcovi listom zo dňa 12.07.2011 navrhol obrátiť sa na súdneho znalca. Následne bol znalecký posudok vecne potvrdený v konaní pred okresným súdom, kde bol žalobcovi nárok na poisťné plnenie priznaný. Podľa odvolateľa majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch sa môže prejavíť aj ako reálny úbytok peňazí na účte poškodeného, ale aj ako vznik žalovateľného vymáhateľného záväzku poškodeného (poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4NCdo/23/2008, resp. 7NCdo/15/2011).

12. Proti rozsudku podal odvolanie aj žalovaný a domáhal sa zmeny v podobe zamietnutia žaloba v celom rozsahu. Zopakoval svoje stanovisko, že centrála ABS sa nachádzala mimo deformačnej zóny nárazu, o čom predložil posudok spoločnosti SLOVDEKRA, s.r.o.. Rovnako podľa záverov ustanoveného znalca doc. Kohúta, PhD. vyplýva, že nie je možné zodpovedať otázku, či pri predmetnej dopravnej nehode došlo k poškodeniu riadiacej jednotky ABS, keď uloženie riadiacej jednotky je vykonané takým spôsobom, aby bola minimalizovaná pravdepodobnosť prenosu nebezpečných kmitov na elektronickú časť riadiacej jednotky, ktorá je citlivá na nebezpečné kmitanie. Pri opakovaní vykonaných pokusov by podľa znalca došlo k poškodeniu riadiacej jednotky ABS pri menej ako jednom z 10 prípadov. Napriek

týmto záverom ustanoveného znalca považoval súd za preukázané uvedené poškodenie ako dôsledok nehody a žalobcoví priznal uplatnený nárok. Podľa žalovaného však vykonaným dokazovaním (a to najmä závermi odborne spôsobilých subjektov: spoločnosťou SLOVDEKRA, ale aj súdom ustanoveného znalca) neboli preukázané závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel. Samotný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že záver súdom ustanoveného znalca nebol spôsobilý dostatočnou mierou preukázať skutkové tvrdenie žalobcu, že k poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP došlo v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, ale preukázal len určitú mieru pravdepodobnosti tohto skutkového tvrdenia žalobcu (1:10).

13. Za nesprávny odvolateľ označil postup súdu pri hodnotení dôkazov, keď výpoveď manželky žalobcu, p. Y. Q., nemožno brať za dôkazný prostriedok s rovnakou dôkaznou silou ako znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, ktorý svoje tvrdenia odôvodnil odbornými znalosťami. Manželka žalobcu je navyše osobou, u ktorej možno predpokladať v istom zmysle záujem na výsledku konania, ktorý môže ovplyvniť aj jej vlastnú finančnú/majetkovú situáciu, keď navyše ide o spoluvlastníka poškodeného vozidla. Jej výpoveď by mala byť preto hodnotená s poukazom na blízky vzťah k žalobcovi. Z ostatných dôkazných prostriedkov produkovaných v konaní na súde prvej inštancie nemožno dospieť k záveru, že žalobca preukázal ním tvrdené skutočnosti, že k poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP došlo pri škodovej udalosti z 13.05.2011. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nie je preukázaný vznik skutočnej majetkovej ujmy v tomto rozsahu na strane žalobcu, resp. kauzálny nexus medzi samotnou škodovou udalosťou a poškodením riadiacej jednotky ABS/ESP, keď príčinná súvislosť musí byť spoľahlivo preukázaná, nielen predpokladaná.

14. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca uviedol, že poškodenie spôsobené dopravnou nehodou, okrem poškodenia riadiacej jednotky ABS/ESP predmetnou dopravnou nehodou bolo v konaní preukázané formou dostupných dôkazných prostriedkov. Mechanizmus poškodenia vozidla žalobcu, vyplývajúci zo záveru znaleckého dokazovania je totožný s tvrdeniami žalobcu v procese likvidácie poisťnej udalosti, ako aj v celom sporovom konaní, pričom mechanizmus vzájomného kontaktu vozidiel svedčí v prospech tvrdení žalobcu o poškodení riadiacej jednotky ABS v dôsledku pôsobenia nebezpečných kmitov po náraze. Rovnako v zmysle vypracovaného znaleckého posudku mohla byť riadiaca jednotka ABS pri náraze vystavená podmienkam, ktoré nie sú bežné a porovnateľné s podmienkami obvyklej prevádzky vozidla, teda podmienkami, za ktorých mohlo dôjsť k elektronickému poškodeniu riadiacej jednotky ABS. Ak z technického hľadiska nemožno podať jednoznačnú odpoveď, či riadiaca jednotka ABS bola práve pri danej škode dosť poškodená, potom je potrebné prihliadať aj na ďalšie vykonané dôkazy, ktoré vo vzájomnej súvislosti v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP dostatočne preukazujú, že by k poškodeniu muselo prísť jedine pri danej škodovej povinnosti. Žalobca v konaní na súde prvej inštancie vyčerpal všetky objektívne dostupné dôkazné prostriedky, aby preukázal dôvodnosť svojho nároku. Okrem toho na zápise ohliadky motorového vozidla samotný žalovaný uviedol, že kontrolka ABS svieti, pričom v ďalších kolónkach tohto zápisu - forma likvidácie - zaškrtol ohliadka poisťovní podľa faktúr. To znamená, že odporučil vykonať opravu a tým aj potvrdil, že žalovaný bude hradiť túto škodu podľa predložených faktúr. Podľa záverov znaleckého posudku doc. Kohúta PhD. je technicky prijateľné, aby pri predmetnom priebehu škodovej udalosti došlo k poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP na motorovom vozidle žalobcu, čím zásadne potvrdil záver znalca Ing. Tichého a súčasne ako konštatoval okresný súd, vyvrátil záver expertízy vypracovanej spoločnosťou SLOVDEKRA, s.r.o.. Preto je tvrdenie žalovaného, že vo vykonanom dokazovaní neboli preukázané závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel, neopodstatnené. Taktiež podotkol, že výpoveď pani Q. slúžila ako podporný dôkaz už preukázaných skutočností (listinnými dôkazmi). Výpoveď tohto svedka ďalej len potvrdila závery ohliadkára uvedeného v zápise o ohliadke motorového vozidla, v ktorom uviedol, že kontrolka ABS/ESP svietila na prístrojovej doske motorového vozidla žalobcu v dôsledku zrážky motorových vozidiel pri predmetnej dopravnej nehode. Zároveň táto svedecká výpoveď korešpondovala s výpoveďou znalca ustanoveného súdom. Z uvedeného je zrejmé, že v rámci konania na súde prvej inštancie bolo riadne a hodnoverne preukázané poškodenie centrálnej jednotky ABS na motorovom vozidle žalobcu spôsobené dopravnou nehodou zo dňa 03.05.2011.

15. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaný žiada žalobcom napadnuté časti rozsudku potvrdiť. Zopakoval, že žalobca do konania nepredložil doklad, ktorým by preukazoval skutočné uhradenie nákladov na vypracovanie znaleckého posudku súdnemu znalcovi Ing. Tichému. Za škodu v majetkovej sfére možno považovať iba takú škodu, ktorá preukázateľne vznikla, samotným vyúčtovaním nedošlo k zásahu do majetkovej sféry žalobcu. Žalovaný sa preto nestotožnil s názorom žalobcu, že už samotné vyúčtovanie predstavuje v majetkovej sfére žalobcu záväzok, nakoľko samotná existencia

záväzku reálne nezmenšuje majetok dlžníka. V danej spojitosti poukázal na rozhodnutie publikované v zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod číslom RC 14/2005, v zmysle ktorého ak dlžník nezaplatil dlžnú sumu svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, lebo mu škoda zatiaľ nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom.

16. V ďalšom vyjadrení žalovaného k stanovisku žalobcu žalovaný zotrval na argumentoch už uvedených v odvolaní a dodal, že záver o spoľahlivom preukázaní príčinnej súvislosti nie je možné založiť na pravdepodobnosti takéhoto tvrdenia.

17. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali subjektívne legitimované strany sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Primárne - pokiaľ ide o odvolanie žalovaného - platí, že je zavádzajúca podstata predostretej odvolacej argumentácie, založená na tvrdení, že záver súdu o spoľahlivom preukázaní príčinnej súvislosti nie je možné založiť na tvrdení znalca o pravdepodobnosti škodového deja. Okresný súd totiž svoj záver nezaložil izolovane na jednom konštatovaní súdom ustanoveného znalca, ale na súhrne vykonaných dôkazov, keď zákonom aprobovaným/vyžadovaným spôsobom vyhodnotil vzájomné súvislosti jednotlivých dôkazov (listinných dôkazov i výsluchov svedkov) a sformuloval/vyvodil logické a presvedčivé úvahy opodstatňujúce určujúci záver o preukázanosti príčinnej súvislosti medzi predmetnou škodovou udalosťou a poškodením riadiacej jednotky ABS na vozidle žalobcu. Odvolací súd sa so závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP) a v konkrétnostiach na ne odkazuje. Nadväzne už len poukazuje na svoju principiálnu viazanosť vymedzenými odvolacími dôvodmi, keď odvolacia argumentácia žalovaného spočíva len v opakovaní doterajšieho stanoviska - t.j. že záver súdom ustanoveného znalca nebol spôsobilý dostatočnou mierou preukázať skutkové tvrdenie žalobcu, že k poškodeniu riadiacej jednotky ABS/ESP došlo v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, ale preukázal len určitú mieru pravdepodobnosti tohto skutkového tvrdenia žalobcu (1:10) - čo nezodpovedá/nekorešponduje nosnej myšlienke napadnutého rozsudku založenej na súhrnom hodnotení jednotlivých vykonaných dôkazov a nie je (preto) spôsobilá vyvrátiť konzistentnú myšlienkovú konštrukciu súdu prvej inštancie.

19. Obdobne tendenčným a neopodstatneným je aj odvolanie žalobcu. Hoci je vo všeobecnosti správnym východisko, že náklady (dokazovania) spojené s uplatnením pohľadávky možno posúdiť ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, tieto náklady však musia byť preukázané. Pokiaľ sa teda následne domáha vyslovenia, že ako náhradu škody je potrebné/možné priznať aj žalovateľnú pohľadávku, ktorú voči nemu má iný subjekt, ide o úvahy hypotetického charakteru (o „vohnaní“ do súdneho sporu a exekučného konania), ktoré nezodpovedajú pojmovým charakteristikám predmetného inštitútu. Ani rozhodnutia, na ktoré žalobca v danej spojitosti poukazoval, nemôžu slúžiť ako podklad takéhoto postulátu, naopak, vyplýva z nich záver o ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného (ich obsahom nie je nárok tretej osoby voči "poškodenému"). Možno preto z určujúceho hľadiska zhrnúť, že žalobca nepreukázal úhradu požadovanej čiastky 360 eur.

20. Vzhľadom na zamietnutie (potvrdenie zamietnutia) tejto časti uplatňovaného nároku (360 eur), krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie aj v časti tomu zodpovedajúceho zamietnutia príslušenstva (úroku z omeškania).

21. Hoci odvolatelia formálne napadli aj výroky (III a IV) o trovách konania, ich opravné prostriedky neobsahujú ani jedinú námietku/argumentáciu týkajúcu sa týchto výrokov. Z tohto titulu krajský súd potvrdil ako vecne správne aj predmetné závislé (od rozhodnutia vo veci samej) výroky.

22. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania (o nároku na ich náhradu) nachádza svoj právny základ v ustanovení § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP. Žalobca bol v plnom rozsahu úspešný v odvolacom konaní týkajúcom sa priznania sumy 1.598,17 eur (s príslušenstvom) a v plnom rozsahu neúspešný, pokiaľ ide o odvolanie ohľadne nákladov znaleckého dokazovania - 360 eur (s príslušenstvom). Opísanej procesnej situácii zodpovedá číselné vyjadrenie v podobe úspechu žalobcu v rozsahu 81,61 % a žalovaného v rozsahu 18,39 %. Vyhodnotením opísanej miery úspešnosti sporových strán (t.j. odpočítaním vymedzeného neúspechu od úspechu) v rámci „oboch“ odvolacích

konaní dospel k čistej miere úspechu žalobcu v pomere 63,22 %, v ktorom rozsahu mu následne priznal náhradu trov odvolacieho konania. O konečnej/konkrétnej výške týchto trov (po posúdení uplatnených trov v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštanície.

23. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštanície alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštanícii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.